

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) *United States Polo Association* betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 311 af 22.10.2011.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 6. september 2012 — Cido Grupa SIA mod Valsts ieņēmumu dienests (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Augstākās Tiesas Senāts — Letland)

(Sag C-471/11) (¹)

(Nye medlemsstaters tiltrædelse — overgangsforanstaltninger — landbrugsprodukter — sukker — forordning (EF) nr. 60/2004 — sats og grundlag for afgiften på overskudslagre)

(2012/C 331/16)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Augstākās Tiesas Senāts

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Cido Grupa SIA

Sagsøgt: Valsts ieņēmumu dienests

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Augstākās tiesas Senāts — fortolkning af artikel 4, punkt 1, og artikel 6, stk. 3, i Kommissionens forordning (EF) nr. 60/2004 af 14. januar 2004 om overgangsforanstaltninger for sukker som følge af Tjekkiet, Estlands, Cyperns, Letlands, Litauens, Ungarns, Maltas, Polens, Sloveniens og Slovakiet's tiltrædelse (EUT L 9, s. 8) — beregning af importafgiften på de overskudslagre af sukker, som de erhvervsdrivende ligger inde med — begrebet »den pågældende mængde« og »det pågældende produkt« med hensyn til sukkersirup

Konklusion

Artikel 6, stk. 3, tredje afsnit, i Kommissionens forordning (EF) nr. 60/2004 af 14. januar 2004 om overgangsforanstaltninger for sukker som følge af Tjekkiet, Estlands, Cyperns, Letlands, Litauens, Ungarns, Maltas, Polens, Sloveniens og Slovakiet's tiltrædelse, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1667/2005 af 13. oktober 2005, skal fortolkes således, at grundlaget for afgiften på et overskudslagre af sukkersirup (KN-kode 2106 90 59) er den mængde

hvidt sukker (KN-kode 1701 99 10), som faktisk findes i dette produkt, og at satsen herfor er den, der er fastsat som importafgift på hvidt sukker forhøjet med 1,21 EUR/100 kg.

(¹) EUT C 331 af 12.11.2011.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 6. september 2012 — Laimonis Treimanis mod Valsts ieņēmumu dienests (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Administratīvā rajona tiesa — Letland)

(Sag C-487/11) (¹)

(Forordning (EØF) nr. 918/83 — artikel 1, stk. 2, litra c), artikel 2 og artikel 7, stk. 1 — fritagelse for importafgifter for personlige ejendele — begrebet »varer beregnet til brug i husholdning« — motorkøretøj, der er indført til Unionens område — køretøj anvendt af et familiemedlem til ejeren, der har foretaget indførslen)

(2012/C 331/17)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Administratīvā rajona tiesa

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Laimonis Treimanis

Sagsøgt: Valsts ieņēmumu dienests

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Administratīvā rajona tiesa Rīgas tiesu nams — fortolkning af artikel 7, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 918/83 af 28. marts 1983 om en fællesskabsordning vedrørende fritagelse for import- og eksportafgifter (EFT L 105, s. 1) — fritagelse for importafgifter på personlige ejendele — begrebet husholdning — motorkøretøj, som er blevet anvendt til brug for en husholdning i en tredjestat — indførsel af nævnte motorkøretøj ved dets ejer, som hovedsageligt er bosat i tredjestaten, til en medlemsstat i Den Europæiske Union med henblik på vederlagsfri anvendelse heraf ved et medlem af ejerens familie, som er flyttet til nævnte medlemsstat efter at have været en del af samme husholdning som ejeren inden indførslen af motorkøretøjet

Konklusion

Artikel 2 og artikel 7, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 918/83 af 28. marts 1983 om en fællesskabsordning vedrørende fritagelse for import- og eksportafgifter skal fortolkes således, at et motorkøretøj til privat brug, som er indført i Den Europæiske Unions toldområde fra en tredjestat, kan indføres under fritagelse for importafgifter under forudsætning af, at importøren reelt har flyttet sit sædvanlige opholdssted til Den Europæiske Unions toldområde, hvilket det tilkommer den

nationale ret at efterprøve. Den omstændighed, at motorkøretøjet anvendes gratis af et familiemedlem til denne importør, dvs. en person, der bor hos importøren eller i overvejende grad forsørges af denne, hvilket det tilkommer den nationale ret at efterprøve, anses for en anvendelse til brug i importørens husholdning, og denne anvendelse giver ikke anledning til, at muligheden for at blive omfattet af den nævnte fritagelse fortabes.

(¹) EUT C 347 af 26.11.2011.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 6. september 2012 — Portugal Telecom SGPS, SA mod Fazenda Pública (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Central Administrativo Sul — Portugal)

(Sag C-496/11) (¹)

(Moms — sjette direktiv — artikel 17, stk. 2, og artikel 19 — fradrag — afgift, der skyldes eller er erlagt for tjenesteydelser, som et holdingselskab erhverver — tjenesteydelser, der har en direkte, umiddelbar og klar tilknytning til afgiftspligtige transaktioner i senere omsætningsled)

(2012/C 331/18)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Tribunal Central Administrativo Sul

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Portugal Telecom SGPS, SA

Sagsøgt: Fazenda Pública

Procesdeltager: Ministério Público

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunal Central Administrativo Sul — fortolkning af artikel 17, stk. 2, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1) — fradrag — afgift, der skyldes eller er erlagt for tjenesteydelser, som et holdingselskab modtager — tjenesteydelser, der har en direkte, umiddelbar og klar forbindelse med afgiftspligtige udgående transaktioner

Konklusion

Artikel 17, stk. 2 og 5, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, skal fortolkes således, at et holdingselskab som det i hovedsagen omhandlede, der ved siden af sin hovedaktivitet — som består i forvaltning af andele i de selskaber, hvori det besidder hele

eller en del af selskabskapitalen — erhverver goder og tjenesteydelser, som det efterfølgende fakturerer til de nævnte selskaber, er berettiget til at fradrage beløbet på den indgående merværdiafgift under betingelse af, at de i tidligere omsætningsled erhvervede ydelser har en direkte og umiddelbar tilknytning til økonomiske transaktioner i senere omsætningsled, der giver ret til fradrag. Når de nævnte goder og ydelser af holdingselskabet benyttes såvel til økonomiske transaktioner, der giver ret til fradrag, som til økonomiske transaktioner, der ikke giver ret til fradrag, er fradrag kun tilladt for den del af merværdiafgiften, der forholdsmæssigt svarer til beløbet for den førstnævnte form for transaktioner, og det er tilladt for den nationale afgiftsmyndighed at fastsætte en af de metoder for fastlæggelse af fradragsretten, der er opregnet i nævnte artikel 17, stk. 5. Når de nævnte goder og ydelser benyttes såvel til økonomisk som ikke-økonomisk virksomhed, finder artikel 17, stk. 5, i sjette direktiv 77/388 ikke anvendelse, og fradrags- og fordelingsmetoderne defineres af medlemsstaterne, der under udøvelsen af denne beføjelse skal tage hensyn til formålet med og opbygningen af sjette direktiv 77/388 og herved fastsætte en beregningsmetode, som objektivt afspejler, hvilken del af de forudgående udgifter der reelt skal henføres til hver af disse to former for virksomhed.

(¹) EUT C 362 af 10.12.2011.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 6. september 2012 — Lowlands Design Holding BV mod Minister van Financiën (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene)

(Sag C-524/11) (¹)

(Den fælles toldtarif — kombineret nomenklatur — tarifering — soveposer til spædbørn og småbørn — underposition 6209 20 00 eller 6211 42 90)

(2012/C 331/19)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Lowlands Design Holding BV

Sagsøgt: Minister van Financiën

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Hoge Raad der Nederlanden — fortolkning af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og Den Fælles Toldtarif (EFT L 256, s. 1) og Kommissionens forordning (EF) nr. 651/2007 af 8. juni 2007 om tarifering af visse varer i den kombinerede nomenklatur (EUT L 153, s. 3) — soveposer til babyer og børn